A°. 1839. N°. 61.

DONDERDAG DEN 1sten AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 31 Julij 1839.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Schout-bij-Nacht, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 29 dezer maand. No. 1179 | 1017, is ter Gouvernements Secretarij benoemd:

Tot *Eersten Klerk*, de Klerk P. FAERBER en in diens plaats tot *Klerk*, de Heer Mr. A. T. KRUIJTHOFF.

Voorts tot *Klerk* de Surnumerair Klerk C. RICKETTS, — en

Tot *Surnumeraire Klerken*, de Heeren H. C. J. SLENGARDE en B. J. GREEVE.

De Gouvernements Secretaris,
G. Ş. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Onafgehaalde Brieven over de maand Julij jl.

De Clercq.	Popke, *Koophandel.*
W. Carbin.	C. Hofker, *Nickerie Packet.*
M. Drivis.	
J. Gordon.	*Marine:*
Wed. van Lelijveld.	
C. P. Neuman.	Z. M. Brik *Pegasus.*
J. Picard.	
J. van Schrouwer.	*Berbice:*
Gez. Serres.	W. Dorner.
J. W. Vos, Zoonen.	J. van Mittelholzer.
J. Verwoert.	J. en M. Daly's.
	A. Frank.
Koopvaardij:	J. C S. Noteboom.
Jonge Evert.	G. Wright.
Maria.	
G. R. Glim, *Remke.*	*Demerarij:*
G. Medevoort, *de jonge Willem*	D. Moolhuijzen.
	L. Brunninghauzen.
J. Hilbrands, *Julia.*	H. Brauer, Heitzen.
H. K. Sijtzema, *Hendrica.*	D. J. Brijden.
	N. B. Schoonoes.
A. J. Havinga, *Clasina Adriana.*	A. Hendy.
	N. Nedderman.
J. D. Bos.	J. Nedderman.
J. Andries, *Sophia Maria.*	Mr A. van Noytema.
	C. Cramer.
C. Wessels, *Mercurius*	J. Landree.
H. C. Wriburg, *Dina Maria.*	C. Storm van 's Gravesande.

Paramaribo den 1 Augustus 1839.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 27sten Julij, de Nd. Am. Brik *Salem*, Kapt. Eduard Upton, van Wilmington, hebbende 29 dagen reis.

Den 28sten, het Schip *Dina Maria*, Kapt. H. C. Wriburg, van Amsterdam, hebbende 42 dagen reis.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 4 Junij 1839.*)

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 5 *Junij.*

Onder de geschenken, in de laatste dagen door Z. K. H. den troonopvolger van Rusland hier uitgedeeld, valt, behalve de snuifdoozen aan den dansmeester bij het hof en aan een kamerheer vereerd, nog te vermelden: eene rijk versierde flacon aan de waschvrouw bij het hof, als blijk van hoogstdeszelfs tevredenheid over de wijze waarop deze dame hoogstdeszelfs overhemden heeft geplooid, en een fraai bewerkte gouden pijpenpeuter aan den hof-schoenepoes, wegens de uitblinkende wijze waarop die heer hoogstdeszelfs dansschoenen heeft doen glimpen. Tot algemeene verwondering verneemt men, dat de redacteuren onzer ministeriële dagbladen tot nog toe niets hebben gekregen wegens de onvermoeide naauwkeurigheid, waarmede zij de minste daden van Z. K. H. hebben opgeteekend. Men kan zich dit vreemde verschijnsel niet anders verklaren, dan door de onderstelling dat er voor die heeren iets zeer bijzonders op weg is. Wel onderrigte lieden spreken van een allertoepasselijkst geschenk, hetwelk namelijk bestaan zou in eenen inktkoker van Siberisch model, gevormd uit een hoogen slof, door Z. K. H. eigenvoetig afgesleten, aan de plaats der exteroogen met diamanten bezet.

HAARLEM, 7 *Junij.*

Men leest in een der brusselsche gouvernements-bladen, onder dagteekening van den 6den, het navolgende:

„Men had ons ten onregte verzekerd, dat de uitwisseling der ratificatien van het jongste tractaat maandag te Londen had plaats gehad, en dat het alzoo geratificeerde verdrag reeds in Brussel was aangekomen. Wij haasten ons te berigten, dat noch het een, nog het ander met de waarheid overeenkomt. Zie hier, wat ons uit meer naauwkeurige berigten is gebleken: »Den 31sten Mei zijn de leden der conferentie vereenigd geweest, om de ratificatien uittewisselen. Daar die van Belgie niet was aangekomen, heeft de conferentie de uitwisseling tot zaturdag den 8sten, of zooveel vroeger, als zoude kunnen geschieden. Men zal met genoegen vernemen, dat de conferentie in deze zitting eene allezins voldoende verklaring heeft gegeven van hetgeen men onder de benaming van den *tol* behoorde te verstaan, waarvoor de tol op de schelde moet worden betaald. De belgische ratificatie is maandag verzonden. De heer Drouet, secretaris van legatie van den belgischen minister te Londen, is met het overbrengen derzelve belast. Hij heeft zich te 10 ure des avonds te Ostende ingescheept, en de uitwisseling moet alsnu op heden, donderdag, hebben plaats gehad."

Bijzonderre brieven uit Brussel van gisteren bevestigen het bovenstaande, en melden, dat de courier, die zaturdag den eersten Junij van daar naar Londen is vertrokken, alleen de tijding heeft overgebragt, dat het geratificeerde verdrag onverwijld zoude worden overgezonden. De redenen, welke het bewind van prins Leopold hadden belet zorg te dragen, dat het geratificeerde tractaat op den gestelden tijd in Londen zoude zijn aangekomen, werden, zoo het scheen, geheim gehouden.

Naar luid van het brusselsche gouvernements-blad, zoude men nog van de conferentie eene nadere verklaring hebben verlangd, wegens de hoegrootheid van de scheeps-ruimte, waarvoor de vastgestelde Schelde-tol verschuldigd zoude zijn: — eene ruimte, voor welke de conferentie reeds eenmaal, en op eene stellige wijze, het bedrag van eene teerling nederlandsche elle heeft opgegeven, doch welk bedrag door de belgische belanghebbenden steeds als voor de helft de gering is aangemerkt.

BELGIE.

VENLO, 1 *Junij.*

Het ontruimen dezer vesting aan de Hollanders is thans volkomen zeker, want de troepen maken zich gereed ons te verlaten. Heden zijn 600 man, behoorende tot de ligtingen van 1832 en 1833, van hier naar Hasselt vertrokken. Dit detachement geleidde verscheidene wagens, geladen met ongeveer 1400 schietgeweren. Er worden toebereidselen gemaakt, om het militaire hospitaal te ontruimen, en het schijnt dat binnen 2 à 3 dagen de zieken naar Hasselt zullen worden vervoerd.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 5 *Junij.*

De ministers hebben eergisteren de lang aangekondigde voordragt, betreffende de regeling van het bestuur over Canada, in het Huis der gemeenten ter tafel gebragt. Deze voordragt is echter van eenen zeer onbepaalden aard. Dezelve houdt slechts in, dat voortaan Beneden- en Opper-Canada onder één bestuur, met eene gemeenschappelijke wetgevende vergadering vereenigd zullen wezen, doch dat de bestaande bepalingen, volgens welke het beheer der kolonie uitsluitend aan eenen gouverneur-generaal en eenen door de Koningin benoemden Raad van bestuur (zonder wetgevend ligchaam) is opgedragen, nog zullen voortduren tot het jaar 1842.

Bij de ontwikkeling van dit voorstel heeft de minister Russell uitdrukkelijk verklaard, dat het bewind stellig besloten heeft, om het oppergezag van Engeland over de noord-amerikaansche bezittingen te handhaven, en daartoe in de eerste plaats eene vereeniging der beide Canada's onder één bestuur raadzaam heeft geoordeeld, als zullende strekken, om, door eene vermenging niet alleen van de belangen, maar ook van de ingezetenen der beide landen, in Beneden-Canada (alwaar tot dusver de zoogenaamde fransche of oppositie-partij de bovenhand heeft) den engelschen invloed te vermeerderen. — Omtrent de constitutie, welke onderhand aan de kolonie verleend zal worden, heeft de minister zich niet uitgelaten; veeleer heeft hij verklaard, dat het bewind, alvorens deswege een plan te maken, nog inlichtingen omtrent den staat van zaken in de kolonie behoefde.

Gelijk te verwachten was, heeft deze voordragt dadelijk tegenkanting ontmoet bij de partij der radicalen, als welke zich, onder andere bij monde van den heer Hume, heftig beklaagde over het voornemen van de ministers, om de kolonie nog gedurende drie jaren onder het tegenwoordige bewind van eenen oppermagtigen gouverneur te laten. Doch ook bij de conservatieve partij heeft het voorstel voorloopig aanleiding gegeven tot ernstige bedenkingen, welke bij eene nadere behandeling der voordragt eenen ernstigen tegenstand doen verwachten. De heer Peel namelijk heeft verklaard, dat hij wel is waar wilde aannemen, dat de ministers nu nog geen bepaald voorstel konden doen omtrent de nieuwe constitutie der kolonie, maar dat hij het dan ook onraadzaam en zelfs gevaarlijk achtte, om nu reeds vooraf eene vereeniging van Beneden en Opper-Canada onder ééne constitutie, die eerst over drie jaren zou moeten tot stand gebragt zijn, vasttestellen. — In het

begin der volgende week zal nader over deze aangelegenheid beraadslaagd worden.

— De berigten uit Nieuw-York van 18 Mei zijn, even als de vroegere, van eenen vredelievenden aard, ten aanzien van het geschil over de grensscheiding. Naar het schijnt, worden de onderhandelingen tusschen de gouvernementen, door tusschenkomst van derzelver gewone gezanten, voortgezet, en heeft men in de Vereenigde-Staten het plan, om eenen bijzonderen gevolmagtigde herwaarts te zenden, opgegeven.

FRANKRIJK.

PARIJS, *2 Junij.*

De voordragt omtrent de zeemagt, welke gisteren in de kamer der gedeputeerden door den minister van marine gedaan is, betreft eene buitengewone aanvrage van bijna vijf millioenen franken, geheel onderscheiden van de onlangs aangevraagde 10 millioenen voor wapeningen in de Middellandsche zee. Deze nieuwe aanvraag is bijzonder bestemd voor de bescherming van den handel in de wateren van Mexico en Zuid-America, ook om terstond de zeemagt op de Spaansche kust te versterken, ten einde zoo veel mogelijk den aanvoer van manschappen en oorlogs-behoeften voor de Carlisten te verhinderen. Over dezen laatsten maatregel betuigen de opposanten openlijk hun genoegen.

Den 4. — Men heeft berigten uit Alexandria van den 10den Mei, welke door de oostenrijksche stoomboot zijn overgebragt. Volgens dezelve had men aldaar tijding uit Aleppo, van den 28sten April, inhoudende, dat 6000 man Turken de Euphraat bij Bir waren overgetrokken, en dat nog eene andere afdeeling de egyptische grenzen aan de zijde van Antab was gepasseerd. Daar waren echter nog geene vijandelijkheden gepleegd, en de Egyptenaren schenen hunnen vijand in de stelling van Aleppo te willen afwachten.

In Alexandria meende men, dat Rusland en Oostenrijk, in den tegenwoordigen stand der oostersche aangelegenheden, eene lijn trokken.

In Smyrna had men den 19den berigten uit Konstantinopel van den 17den. Dezelve luidden tamelijk oorlog zuchtig, doch men was echter niet zonder hoop, dat de bedenkingen van den franschen ambassadeur, admiraal Roussin, zouden kunnen strekken, om het uitbreken der vijandelijkheden nog te verhoeden.

— *Den 5den.* Van den kant der politie worden steeds ernstige maatregelen genomen, om elke poging tot opstand, welke de kwalijkgezinden in het vervolg zouden mogen ondernemen dadelijk en krachtdadig te kunnen onderdrukken. Al de zwaardvegers en wapensmeden hebben last bekomen, om onmiddelijk en binnen den tijd van 24 uren, de sloten van de geweren, welke zij in hunne magazijnen hebben, van dezelve afteschroeven, en afzonderlijk te bewaren. In geval van eenen onverhoopten nieuwen opstand, sullen alzoo de opstandelingen geenszins bij de geweermakers vuurwapenen vinden, van welke zij zich dadelijk kunnen bedienen.

Gisteren zijn sommige posten weder verdubbeld geweest, en zijn in elke der kazernen piketten vereenigd geworden, om, des gevorderd, dadelijk te kunnen uitrukken. Wat aanleiding tot dezen buitengewonen maatregel van voorzorg heeft gegeven, is echter niet bekend geworden.

DUITSCHE POST.

FRANKFORT, *2 Junij.*

De thans vergaderde standen van Brunswijk hebben dezer dagen, met algemeene stemmen, een voorstel van den afgevaardigde *Holland* aangenomen, waarbij verklaard wordt „dat de Standen-vergadering ook nu nog de vaste verwachting koestert, dat de hertogelijke (brunswijksche) regering, door de haar volgens de staatsregeling van het Duitsch-Verbond ten dienste staande middelen, zal mede werken tot het herstel van den *grondwettigen* toestand in het koningrijk Hanover." — Vermits het hertogdom Brunswijk en het koningrijk Hanover tot dus ver gezamenlijk door éénen, en wel door een hanoverschen gevolmagtigde, in de Bonds-Vergadering vertegenwoordigd worden, heeft de Stenden-Verdaderig tevens de regering verzocht, dat zij, zoo mogelijk, voortaan zich door eenen eigenen gezant in de Bonds-Vergadering zou doen vertegenwoordigen.

Den 3den. — De brieven uit Konstantinopel van 15 Mei, welke laatstelijk te Weenen ontvangen waren, maken in 't geheel geen gewag van het overtrekken der syrische grenzen door het turksche leger. Dezelve spreken slechts van de reeds vroeger vermelde beweging van dat leger naar de zijde van Semisat. De vreemde gezanten te Konstantinopel, welke eene rugwaartsche beweging van het leger verwacht hadden, hebben van de Porte ophelderingen, omtrent die verplaatsing naar Semisat, gevraagd, en daarop ten antwoord bekomen, dat dezelve alleen geschiedde, om de armee beter van levensmiddelen te voorzien en de zekerheid des Rijks meer te bevorderen, doch geenerlei vijandig oogmerk had. — Voorts wordt in het berigt uit Weenen van 28 Mei, waarin het bovenstaande voorkomt, aangemerkt, dat men daar vreesde, dat, indien het tot vijandelijkheden tusschen Mehemed-ali en de Porte mogt komen, en indien Ibrahim-bassa tegen Konstantinopel oprukte, deze stad en de Dardanellen door eene vreemde mogendheid bezet zouden worden. Te Sebastopol stonden 25,000 man Russische troepen gereed en bij Smyrna wachtte eene Engelsche vloot den loop der zaken af.

Den 4den. — Bij gelegenheid dat zekere jonge prins met zijnen gouverneur op reis was, kreeg hij het koud, en zeide: „Wees zoo goed mij mijnen mantel te geven;" waarop de gouverneur hem antwoordde: Uwe Hoogheid, als prinsen van zich spreken, drukken zij zich steeds in het meervoud uit: Uwe Hoogheid had dus behooren te zeggen: „Geef ons onzen mantel." De prins onthield het, en zeide, een paar dagen daarna: „Onze kiezen doen ons buitengewoon veel pijn." — „Wat de mijne betreft, antwoordde de gouverneur, lagchend en met veel graagte voort etende, die hinderen mij volstrekt niet." Knorrig hervatte de prins. „Ik zie het wel: de mantel moet *ons* toebehooren, de kiespijn *mij* alleen."

— In de *Hanoversche Zeitung* leest men:

Wij gelooven het volgende eenvoudige middel tot verdelging der rupsen aan vruchtboomen te moeten mededeelen: een aan eenen stok gehechte verfkwast, stroowisch of bundel van lappen wordt met loog van groene zeep bevochtigd. Men behoeft daarmede slechts de aan de takken versamelde rupsen aan te roeren, om ze terstond te dooden. Om 100 groote vruchtboomen zuiver te houden, is dagelijks een man een half uur lang, en wekelijks een zilvergros (6 centen) groene zeep toereikend.

Mengelwerk.

VOORWAARDEN WAARONDER EEN VADER BEVOEGD IS OM ZIJNEN ZOON TE LATEN STUDEREN.

(*Uit het Duitsch; en, gelijk onnoodig zijn zal aan te merken, van geene toepassing hoegenaamd op Oud-Nederland.*)

1. Als de vader buiten den bedoelden nog eenen anderen zoon bezit, opdat hij, wanneer deze gansch te grond gaat, toch niet volstrekt kinderloos worde.
2. Als het den vader geheel onverschillig is of hij eenen zoon met of zonder neus heeft; vermits het zeer ligt gebeuren kan, dat deze van de academie met afgehakten of op andere wijze verloren neus, dus in zeker opzigt zonder eenen, terug keert.
3. Als hij zich overtuigd heeft dat zijn zoon eene uitmuntende long bezit, vermits deze anders door het schreeuwen en brullen op straat, het zingen op de ontgroen- en promotie-partijen, zich noodwendig reeds in het eerste halfjaar eene keelteering aanschreeuwt.
4. Als hij even zeker is van zijn heer zoons voorbeeldelooze sterkte van maag, naardien deze anders door het fabelachtig bierdrinken, — de borrels, grog, punsch ens. daargelaten, — noodwendig binnen kort totaal buiten staat gezet zijn zou.
5. Als de vader geene vrouw meer heeft die zich over haren zoon zou moeten doodtreuren.
6. Als des vaders temperament van dien aard is, dat hij zelfs door de herhaalde vourschotten zijne contenance niet verliest.
7. Als hij niet weet, dat de etymologie van het woord *studiosus* is: *qui fit studio sus.*
8. . . . .
9. Als hij reeds grijze haren heeft, vermits hij die dan nog niet door zijnen zoon behoeft te krijgen.
10. Als de vader geene dochters bezit; alleenlijk omdat de heer zoon commilitones heeft, die hij in de vacantie-dagen medebrengt naar het vaderlijk huis.
11. Als de vader een neger is, omdat hij alsdan over zijnen zoon noch bloosen noch verbleeken kan.
12. Als de zoon inderdaad een uitmuntend hoofd heeft.
13. Als de zoon volstrekt geen hoofd heeft.
14. Als de vader zeer veel geld heeft.
15. Als de vader nog meer geld heeft.
16. Als de vader bereid is, om, zoodra zijn zoon de universiteit verlaat, in het graf te stappen, opdat gene, tot niets anders nut meer, dadelijk de erfenis aanvaarden kunne.
17. Als de vader tegen het draaijen kan, vermits hij zich na zijnen dood, wegens zijnen zoon, in het graf herhaaldelijk zal moeten omdraaijen.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.